

RECHTSPRAAK

Vorderingen in conventie en reconventie. Werkgever moet op grond van mondelinge afspraken stageld vrachtwagen betalen. Werknemer moet negatief saldo eindafrekening betalen.

Feiten

Werknemer heeft bij CITT B.V. (“CITT”) gewerkt als internationaal vrachtwagenchauffeur. Op 5 november 2021 is de arbeidsovereenkomst geëindigd. Werknemer eist betaling van overuren en nachtvergoeding over oktober en november 2021, vakantiegeld over 2021, een bedrag van € 990 aan stageld, € 5.587,62 aan onbetaald loonbeslag en € 500 ter zake van schadevergoeding. Werknemer vordert verder dat CITT wordt veroordeeld om de datum van uitdiensttreding op de jaaropgave te wijzigen naar 5 november 2021 en de nieuwe jaaropgave aan werknemer te mailen.

Oordeel

Ten aanzien van de overuren en nachtvergoeding, betwist CITT niet dat er betaald moet worden voor werkzaamheden. CITT merkt echter op dat werknemer geen bedrag heeft gekoppeld aan deze vorderingen. Werknemer zegt dat dit komt omdat hij geen rittenstaten heeft. Dat kan zo zijn, maar ook zonder rittenstaten had werknemer zelf kunnen aanvoeren op welke dagen hij heeft gereden en hoeveel uur. Het had dan op de weg van CITT gelegen om dat gemotiveerd te betwisten door bijvoorbeeld wel met rittenstaten te komen. Werknemer heeft zijn vordering op dit punt echter niet concreet gemaakt, zodat in deze procedure niets aan overuren of nachtvergoeding kan worden toegewezen. Voor wat betreft de vakantiegelden wijst CITT erop dat het vakantiegeld conform de toepasselijke cao halverwege het jaar 2021 voor heel 2021 aan werknemer is uitbetaald. Dat heeft werknemer niet betwist. Bij de eindafrekening is het te veel betaalde vakantiegeld door CITT verrekend. Werknemer betwist niet dat dit correct is gebeurd. Er resteert dus geen toe te wijzen bedrag aan vakantiegeld 2021. Partijen zijn het er verder over eens dat werknemer vóór juni 2021 tien keer € 90 stageld heeft betaald voor zijn vrachtwagen. Volgens CITT blijven de parkeerkosten voor eigen rekening van werknemer en geldt pas vanaf 1 juni 2021 voor alle chauffeurs de afspraak dat CITT de parkeerkosten van de vrachtwagens betaalt. Werknemer stelt dat hiervoor een individuele afspraak met hem is gemaakt. CITT erkent dat zulke afspraken wel eens werden gemaakt, maar zij weet niet meer zeker of zo’n afspraak met werknemer is gemaakt. CITT dient het door werknemer betaalde stageld van € 900 aan hem vergoeden. De vordering van werknemer tot betaling van onbetaalde loonbeslagen kan niet worden toegewezen, nu werknemer doelt op het bedrag dat CITT ten onrechte niet heeft betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (“LBIO”) en het LBIO geen partij is in deze procedure. Werknemer eist

verder een schadevergoeding van € 500 omdat CITT het hiervoor genoemde bedrag aan loonbeslag niet heeft afgedragen aan het LBIO. De verplichting om het bedrag aan het LBIO te betalen ziet op de rechtsverhouding tussen CITT en het LBIO. Werknemer is daarbij geen partij, waardoor dit geen tekortkoming oplevert jegens werknemer. Werknemer moet op zijn beurt het negatieve saldo van de eindafrekening van € 574,91 aan CITT betalen, nu hij de onjuistheid van het overzicht niet heeft betwist. CITT stelt tevens dat werknemer schade heeft toegebracht aan de vrachtwagen waarin hij reed, door het boren van gaten om een televisie op te hangen. CITT stelt dat werknemer toestemming had voor het boren van gaten, maar voert aan dat werknemer de vrachtwagen bij het einde van de arbeidsovereenkomst weer terug moest geven in de oorspronkelijke staat omdat het een leasevrachtwagen is. Nu deze mededeling nooit specifiek is medegedeeld aan werknemer, mocht werknemer de toestemming zo begrijpen dat hij mocht boren, zonder nadere voorwaarden (achteraf). Na verrekening wordt CITT veroordeeld om € 325,09 aan werknemer te betalen met rente.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 02-02-2023

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2023:613

Zaaknummer: 9874799 CV EXPL 22-1927

Rechters: P. Joele

Advocaten: A.J. Hendriks

Wetsartikelen: